

[Nymann]

til pressionsgrupper, og det tror jeg man må passe på.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Nymann og for så vidt også fru Karen Thurøe Hansen: hvad er egentlig det vigtigste i denne situation, at der bliver et plejehjemsoprør et eller andet sted på et af de mange, mange plejehjem, vi har, og at der i et enkelt tilfælde er nogle, der vil blande sig mere, end man måske bryder sig om, eller at de beboere, der er anbragt rundt om på plejehjemmene, og som skal bo der resten af deres dage, føler sig trygge, og at de har nogle mennesker og pårørende, der kan hjælpe dem, hvis de selv føler sig magtesløse?

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive ganske kort, for jeg ville have sagt næsten ordret, hvad fru Tove Jørgensen sagde til sidst. Jeg vil dog føje til, at når hr. Nymann taler om et fejlfrit syn på beboerråd, så kan jeg give ham ret. Der vil formodentlig ske nogle fejl – det gør der jo altid, hvor mennesker befinder sig. Vi har dog flere eksempler på, at der er begået fejl fra kommunernes side vedrørende deres tilsyn, men det vejer åbenbart ikke så tungt hos hr. Nymann, som det vejer hos mig. Det er blot en konstatering af de faktiske forhold.

(Kort bemærkning).

Nymann (FP):

Der begås fejl overalt, såvel i beboerråd som i kommunale råd. Alle de, der sidder i de kommunale råd, har trods alt været igennem en slags si, de er blevet valgt af befolkningen, og selv om det ikke er de bedste, så har jeg den absolutte opfattelse, at der er en vis sortering. Det er meget, meget få kommunale, jeg har været udsat for, der ikke er ansvarlige.

Selvfølgelig skal der være et vis overopsyn med det, det er da klart, men i alle tilfælde er en kommune, som den er i dag, velstyret. Jeg tror ikke, at denne optrapning af beboerråd er det eneste saliggørende. Det er, som jeg siger og har sagt det før, således, at familiemedlemmer uden for patientkredsen kan virke ganske overmåde aggressivt på et sådant klima. Derfor tror jeg, det er vigtigt, at

vi har medlemmer af socialudvalget med, og ligesådan at der er repræsentanter for medarbejderne på institutionerne for sådan ligesom at få glattet det ud, inden det begynder at tilspidse sig.

(Kort bemærkning).

Karen Thurøe Hansen (KF):

Fru Tove Jørgensen sagde i sit indlæg, at dette at være ansat på et plejehjem i høj grad krævede konduite, det krævede, at man var uddannet til det. Det vil jeg give fru Tove Jørgensen ret i. Der er jo brodne kar i alle lejre, og fru Lilli Gyldenkilde nævner, at det er sagen fra Ålborg, der har været grundlag for dette forslag.

Jeg vil gerne have lov til at sige til fru Tove Jørgensen, at med hensyn til beboergrupper mener jeg, at de meget let kan fremstå som pressionsgrupper. Jeg mener, at de pårørende i langt højere grad får noget ud af det, hvis de taler med ledelsen, som heldigvis i 99 pct. af tilfældene er til at tale med og er gode ved vore ældre medborgere.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal nok forsøge at gøre det kort. Jeg synes, at diskussionen på en eller anden måde er blevet afsporet, og det er jeg altså meget ked af. Der er da ingen, der betvivler, at vi ønsker at gøre det bedste. Denne mærkværdige diskussion om rabiate beboergrupper og beboerråd kan jeg slet ikke forstå skulle med ind i dette. Bestemmelsen om beboerråd findes da heldigvis i bilstandsloven, så muligheden for sådanne beboerråd er der altså stadig væk, men jeg ønsker såmænd blot, at de skal gøres obligatoriske. Jeg ved da, at hjemme i min egen by, Horsens, fungerer de udmærket på et plejehjem; der er ikke tale om rabiate grupper, der kræver, osv. osv.

Jeg er meget ked af, at diskussionen er blevet vendt i den retning, for det, jeg har ønsket at påpege med dette forslag, er, at folk skal have indflydelse på deres egen hverdag. Det var det, det handlede om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning